

Naar man tager Hensyn til Alderen for hver Klasse og da navnlig for de 3 laveste Klasser i Forhold til I. Klasse med den ringe Udfigt, der er til ekstra Oprykning, idet jo ny Forøgelse næppe kunne ventes, og Afgangen til overordnede Stillinger har i de sidste 12 Aar ikke været 1 gennemsnitlig om Aaret, vil det højtærede Udvalg uden Tvivl kunne forstaa, at det er med stor Sorg, vi have set, at Landstinget ikke har villet gaa med til det af Ministeren stillede Forslag, der dog vilde bringe os en øjeblikkelig Forbedring i Avancementet for de ældste i hver af de lavere Klasser, hvilket man tør sigge tiltrænges hurtigst muligt, idet vi da maa haabe, at den eventuelle Kommission vil træffe en for os heldigere og retfærdigere Ordning end de specielle Lønningsklasser, i hvilke Avancementets Hurtighed er en Tilfældighed.

Vi tillade os endvidere at gøre opmærksom paa, at en Lønningsforbedring i den Form, der af os er antydet i Andragendet, selvfølgelig er langt heldigere end den, der indeholdes i Lovforslaget, thi vel vil en Del opnaa Lønningsforhøjelse ved Indførelsen af 5 Klasser, men der vil paa den anden Side ogsaa blive mange, som slet ikke — i alt Fald i mange Aar — komme til at nyde godt af denne Ordning. Hvis der derimod, i Lighed med hvad der er tilstaaet de almindelige Lønningsklasser, gives os et Alderstillæg med visse Aars Mellemrum, saaledes, at det i en lavere Klasse erhvervede Alderstillæg bibeholdes ved Oprykningen i en højere, saa vilde alle opnaa en Lønningsforbedring, som nogenlunde staar i Forhold til de tilbagelagte Tjenesteaar.

Vi ere ikke blinde for, at det muligt kan være forbundet med Banffeligheder at faa denne sidste Ordning gennemført i indevarende Samling, men i saa Fald vil selvfølgelig en hvilken som helst anden nok faa ringe Forbedring blive hilst med Glæde af os alle, selv af dem, der ikke komme til direkte at høste Fordel af den, idet det vil være enhver af os en Tilfredsstillelse, at faa mange som muligt af de Kolleger, som leve under trykkende økonomiske Forhold, komme ind under bedre Livsvilkkaar.

Vi slutte os da til Haabet om, at en fylligere Forbedring af vore Lønningsforhold vil ske, naar den foreslaaede Kommission har endt sit Arbejde, og naar den endelige Revision af Jærnbaneloven skal foretages.

Kjøbenhavn, i Februar 1898.